

KEMI-TORNION AMMATTIKORKEAKOULU

Kymmenen vuotta saippuaa otsikoissa

TV-sarja Salatut elämät lehdistössä

Lassi Karhulahti

Kulttuurialan opinnäytetyö
Viestinnän koulutusohjelma
Medianomi (AMK)

TORNIO 2010

TIIVISTELMÄ

Karhulahti, Lassi 2010. 10 vuotta saippuaa otsikoissa – TV-sarja Salatut elämät lehdistössä

Opinnäytetyö. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu. Kulttuuriala. Viestinnän koulutusohjelma. Sivuja 35

”Salatut elämät” on MTV3:n lähettämä päivittäissarja, jota on tuotettu yli 10 vuoden ajan. Sarjan tuotantotoimiston arkistossa ovat koottuna kaikki sarjasta kirjoitetut lehtijutut. Työssäni tarkastelen, mitä niissä on kirjoitettu ja miten kirjoitusten aiheet ovat muuttuneet sarjan kymmenen tuotantovuoden aikana.

Tutkimusmenetelmäni on sisällönanalyysi. Tarkastelen lehtileikkeitä selvittäen, minkälaista kuvaa lehdistö antaa ”Salatut elämät” -sarjasta. Analysoitavakseni olen valinnut kaikki tuotantotoimistolta löytyvät lehtileikkeet sarjan kahdelta ensimmäiseltä tuotantovuodelta, vuodet 1999 - 2000. Keskeltä valitsin vuodet 2004 - 2005 ja kymmenen vuoden tuotannon jälkeen kaksi viimeistä tähän mennessä esitettyä tuotantovuotta, 2008 - 2009. Näistä otannoista valitsin lähempään tarkasteluun eniten lehdistössä esillä olleita aiheita.

Tarkasteluni osoittaa, että päivittäissarja on lehdistölle herkullinen juttuaihe. Juttuja ei voi pitää kovin syvällisinä, mutta määrällisesti niitä on kuitenkin tuotettu paljon. Kymmenen vuoden aikana lehtikirjoittelu on muuttunut sarjan käänneiden raportoimisesta näyttelijöiden elämän yksityiskohtien seuraamiseen.

Asiasanat: Salatut elämät, tuotantotapaformaatti, journalismi, lehtikirjoitus, julkisuus

ABSTRACT

Karhulahti, Lassi 2010. 10 years of soap in the headlines – TV-series *Salatut Elämät* - Secret Lives - in the press.

Bachelor's Thesis. Kemi-Tornio University of Applied Sciences. Business and Culture. Degree Programme of Media Arts. Pages 35

Salatut elämät - Secret lives - is a daily broadcast series on MTV3-channel which has been broadcasted for over 10 years. In the archives of the production house all the press articles about the series are filed. In my Thesis work I study, what has been written and how the subjects have changed during the ten years of production.

My research method is content analysis. I study the press articles to find out what kind of image is given of *Salatut Elämät* - Secret Lives. I chose to analyze all the articles in the archives of the production house representing the two starting years of production, years 1999 - 2000. Together with articles from the middle of the production 2004 - 2005 and after ten years of production including the two most recent years 2008 - 2009. From these samples I chose to focus on the topics that were most visibly discussed in the press.

My study suggests that a daily broadcast series is a delicious and appetizing topic for the press. The articles analyzed for this Thesis work cannot be regarded as including in-depth discussions, on the one hand. On the other hand, however, the number of articles published in the press is high. In ten years period, the focus in the articles has been shifted from reporting the series twists to tracing the details of the personal lives of the actors.

Key words: *Salatut elämät* – Secret lives, production format, journalism, press article, publicity

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

1 JOHDANTO	5
2 TUTKIMUSTEHTÄVÄ	7
2.1 Teoreettiset lähtökohdat	7
2.2 Työn keskeiset kysymykset	7
3 OMA SUHTEENI "SALATTUJEN ELÄMIEN" MAAILMAAN	9
3.1 Koulusta harjoitteluun	9
3.2 Harjoittelusta töihin	9
3.3 Saippuasarja nimeltä "Salatut elämät"	10
4 TUTKIMUSAINEISTO JA SEN KÄSITTELYTAPA	11
4.1 Kolmen vuoden otanta	11
4.2 Tutkimusmenetelmänä sisällönanalyysi	11
5 LEHTIJUTUT VUOSINA 1999 - 2000: KOHISTEN ALKUUN	13
6 LEHTIJUTUT VUOSINA 2004 - 2005: LEHDISTÖ KAIPAA KADONNUTTA TERÄÄ	18
7 LEHTIJUTUT VUOSINA 2008 - 2009: NÄYTTELIJÄN JA HAHMON SEKOITTUMISESTA HENKILÖKOHTAISIN ELÄMIIN	21
8 YHTEENVETO	25
8.1 Lehdissä puhuttaneet aiheet	25
8.2 "Salattujen elämien" julkisuuskuvat ja niiden muutokset	26
9 POHDINTA	29
LÄHTEET	31

1 JOHDANTO

Opinnäytetyössäni tutkin, miten lehtikirjoittelu käsittelee suomalaista televisiossa esitettävää päivittäissarjatuotantoa. Tutkimuskohteenani on MTV3:ssa esitettävä sarja *Salatut elämät*. Tutkin, millaisia aiheita nostetaan esille ja onko aihevalinnoissa muutoksia pidemmällä aikavälillä, ja jos on, niin millaisia muutokset ovat.

Työssäni käytän ”*Salatut elämät*” –draamasarjasta (jatkossa myös: sarja tai ”*Salatut elämät*”) kirjoitettuja lehtiartikkeleita. Sarjaa on käsitelty monissa eri julkaisuissa sen yli kymmenvuotisen taipaleen ajalla. Tarkastelemisiani kirjoituksissa on mukana asiajuttuja, kolumneja, lööppejä ja mielipidekirjoituksia.

Aineistossani on mukana myös Eerika Vermilän haastattelu. Hän on toiminut ”*Salattujen elämien*” vastaavana tuottajana vuodesta 2008. Sarjan tuotannossa hän on ollut mukana alusta alkaen, joten hänellä on näkemys koko tuotantoajasta. Tällä on merkitystä työni kannalta, koska läheskään kaikista sarjan aikana tehdyistä ratkaisuista ei ole mitään dokumentaatiota.

Käytän hyväksi myös henkilökohtaisia kokemuksiani sarjan teosta. Harjoitteluaikani ja nykyisin sarjan tuotantotiimissä työskentelevänä olen nähnyt paljon tuotantoprosessia. Kyseessä on Suomessa varsin harvinainen nopeassa tahdissa tuotettava päivittäistelevisiodraama.

Lähestymistapani on sisällönanalyttinen. Kun nopeatahtisen sarjan jaksot tuotetaan valmiiksi, ne esitetään sen jälkeen rajallisia kertoja TV-kanavalla. Lehtijuttujen lisäksi juuri muuta kirjallista dokumentaatiota sarjan koko historian ajalta ei ole olemassa. Koska tässä tapauksessa lehtijuttuja kuitenkin on valtava määrä, tarkastelen aineistoa muutamien vuosien ajalta. Haluan kuitenkin saada jonkin käsityksen siitä, mitä sarjan kymmenvuotisen tuotannon aikana on tapahtunut ja miltä se on näyttänyt lehdistössä. Siksi olen valinnut vuodet sarjan alusta, tätä päivää läheltä ja näiden puolivälistä. Otantaani sekä työn sisällön kannalta määrääviksi muodostuneita kysymyksiä käsittelem tarkemmin luvussa 2.

Ennen lehtijuttujen sisältöjen analysointia kerron luvussa 3 sarjan taustoista, sekä omasta osuudestani ”*Salattujen elämien*” maailmassa. Koska valitsen

kymmenvuotisesta tuotannosta kolme otantaa, jokaista niistä käsitellään omassa pääluvussa. Näiden jälkeen vedän tulokset yhteen luvussa 8 ja kirjaan omia pohdintojani niiden perusteella luvussa 9.

2 TUTKIMUSTEHTÄVÄ

2.1 Teoreettiset lähtökohdat

Kiinnostuin ”Salattujen elämien” lehtikirjoittelusta löytäessäni sarjan tuotantotoimistolta juttuarkiston. ”Salatuista elämistä” on kirjoitettu paitsi lehtiartikkeleita myös paljon lähetyiskanava MTV3:n internet-sivuilla. ”Salatut elämät” on myös toistuvasti Finnpanel Oy:n katsotuimpien ohjelmien listoilla. Sarjan henkilöhahmoista on kirjoitettu useita kirjoja ja lisäksi muutamia teoksia, jotka linkittyvät muutoin sarjan tapahtumiin tai viittaavat sarjaan. Tietävästi kukaan ei kuitenkaan ole systemaattisesti perehtynyt sarjasta kirjoitettuihin lehtiartikkeleihin.

Lehtiartikkelit ja kirjoitukset ovat varsin suosittu tutkimuskohde. Esimerkiksi Jyväskylän yliopiston viestintätieteiden laitoksella tehtiin yliopiston internet-sivujen mukaan vuoden 2009 aikana kuusi pro gradu –työtä lehtiartikkeleiden pohjalta. Samoin ammattikorkeakoulujen opinnäytetöissä lehtiartikkelit ja kirjoitukset ovat usein tutkimuksen kohteena. Näin sekä omassa opinahjossani, että esimerkiksi Oulun ja Lahden ammattikorkeakoulujen viestintälinjoilla, kuin myös useilla paikkakunnilla toimivassa Humanistisessa ammattikorkeakoulussa.

Internetissä tekemieni hakujen perusteella useissa omani kaltaisissa opinnäytetöissä on käytetty sisällönanalyysiä ja tekstintutkimusta. Kirjoitetun tai puhutun kielen käyttöä on tutkittu paljon (esim. Gee, J.P., 2005). Se liittyy osin myös omaan työhöni. Lehtijuttuja on tutkittu useista eri aiheista. Esimerkiksi Walesin prinsessa Dianan kuolemaa käsitteleviä lehtijuttuja on analysoitu (Valtonen, 1998).

Koska minua työssäni kiinnostaa ennen kaikkea, millaisia ”Salatuista elämistä” kirjoitetut jutut ovat sisällöltään ja fokukseltaan, lähestyn aineistoa sisällönanalyttisesti. Esittelen tätä analysointitapaa tarkemmin luvussa 4.3.

2.2 Työn keskeiset kysymykset

Kysymykseni muotoutuivat henkilökohtaisen kiinnostuksen kautta löydettyäni tämänhetkiselä työpaikaltani ”Salattujen elämien” tuotantotoimistolta lehtileikearkiston. Grönforsin mukaan henkilökohtainen kiinnostus asiaan on eräs tärkeimmistä tutkimusongelman valintaan liittyvistä seikoista (1982, 40). Usein tutkimusongelma kehittyy tarkennettuun ja tiiviimpään muotoon tutkimusprosessin aikana. Tätä muotoutumista voidaan pitää jo osana analyysiä. (Grönfors 1982, 42.)

Ensimmäiset omat kysymykseni liittyivät siihen, mitä ”Salatut elämät” –sarjasta kirjoitetaan suomalaisessa lehdistössä ja minkälaiset aiheet nostavat sen aina uudelleen esille. Koko lehtileikeaineistoon ensin kursorisesti perehdyttyäni totesin, että kiinnostavaa on selvittää, millä tavoin kirjoittelu on muuttunut viimeisen kymmenen vuoden aikana.

Käytännön aineistotyöni edetessä päädyin siihen, että opinnäytetyöni kiteytyy kolmeen kysymykseen:

- Mitä sarjasta on 10 vuoden aikana kirjoitettu
- Millaista julkisuuskuvaa sarjasta on lehtikirjoittelussa tarjottu ja
- Miten tuo lehtikirjoittelun luoma kuva sarjasta on 10 vuoden aikana muuttunut?

Tämän tyyppistä aineistoa käsiteltäessä vaarana on, että työn edetessä tulee kiusaus lisätä näkökulmia (Grönfors 1982, 42). Omat kysymykseni toimivat kuitenkin hyvin koko aineiston käsittelyn osalta.

Tarkastelemani sarjan tuotantovaiheisiin liittyvät seikat tässä työssä perustuvat omiin kokemuksiini sekä vastaavan tuottajan Eerika Vermilän haastatteluun.

3 OMA SUHTEENI ”SALATTUJEN ELÄMIEN” MAAILMAAN

3.1 Koulusta harjoitteluun

Opiskelujeni myötä pääsin harjoitteluun tuotantoyhtiö FremantleMedia Finland Oy:lle vuoden 2009 keväällä draamasarjaan ”Salatut elämät”. Sarja oli minulle ennestään tuttu MTV3-kanavalla esitettävänä saippuaopperana. Vaikka en koskaan ole sarjaa seurannut televisiosta, olin kiinnittänyt huomioni siitä lehdistössä käytyyn keskusteluun.

Aloitin työharjoitteluni 19.1.2009. FremantleMedia Finland Oy:n ”Salattujen elämien” tuotantostudiot sijaitsevat Helsingin Konalassa, jonne keskittyy koko sarjan tuotantotekninen puoli. Minut sijoitettiin Location- eli ulkokuvausryhmään, joka toteuttaa kaikki ”Salattujen elämien” studion ulkopuolella tapahtuvat kuvaukset. Liikuin lähinnä valoryhmän matkassa tehden gripin ja valomiehen töitä. Grip eli grip assistant vastaa tuotantoryhmässä esimerkiksi valojen ja heijastinkalvojen sijoittelusta sekä kameran ajoratojen rakentamisesta (ks. myös Lamb, 2007). Pienen tuotantotiimin ansiosta pääsin usein tekemään muitakin töitä kuvausten sujuvan etenemisen helpottamiseksi. Toimin ajoittain järjestäjän, lavastuksen ja puvustuksen apuna. (Työharjoittelupäiväkirja 2009.)

Harjoitteluni kesti koko kevätkauden. Tuona aikana kuvattiin kaikki kohtaukset syksyllä 2009 MTV3-kanavalta ulos tuleviin jaksoihin. Neljän harjoittelukuukauden aikana opin paljon suomalaisesta tv-draamatuotannosta.

3.2 Harjoittelusta töihin

Harjoittelun jälkeen tein muutamien kuukausien ajan vastaavia töitä erilaisten lyhytelokuvien parissa ja hain töihin tuotantoyhtiöille. Myöhemmin syksyllä 2009 pääsin uudelleen töihin ”Salattuihin elämiin”. Ensin työskentelin Konalan studiolla reception- eli respan tiskillä. Pian sain työsopimuksen näyttelijöiden kuljettajan ja runnerin, eli juoksevien asioiden hoitajan, tehtävään. Työsopimukseni piteni kevään tuotantokaudelle ainakin toukokuuhun 2010 asti. Tämä mahdollisti minulle myös tuotantotoimiston lehtileikkeisiin perehtymisen.

Työnkuvaani kuuluu näyttelijöiden kuljettaminen studiolta kuvauspaikoille ja takaisin, sekä erinäiset juoksevat asiat. Kuljettaja lasketaan osaksi ulkokuvausryhmää ja hän toimii toisinaan myös linkkinä ulkokuvausryhmän ja studion välillä. Mikäli viivästyksiä kuvausaikatauluissa syntyy, välitän tiedon siitä studiolle ja pyrimme sovittamaan kuljetukset uuteen muuttuneeseen tilanteeseen. Työnkuvaan kuuluu lisäksi toimittaa catering joka aamu ulkokuvaukseen ja illan päätteeksi takaisin studiolle. Aikatauluja sekä muitakin viestejä toimitan hyvin usein studion ja ulkokuvausryhmän välillä näyttelijäkuljetuksien yhteydessä. Vastuualueena kuljettajalla on myös kaikkien kuvausryhmän autojen yleiskunto.

Tuotantotoimiston ilmoitustaululla on hiljattain julkaistuja lehtiartikkeleita, joissa käsitellään ”Salattuja elämiä”. Juttuja on kolumneista henkilökuviin ja tuotantoa seuraavista reportaaseista juorupalstoihin. Näitä lueskellessani kuulin, että tuotantoyhtiöllä on lehtileikearkistot ajalta, jolloin sarjaa on tuotettu. Ajatus tämän työn tekemisestä syntyi näiden leikkeiden pohjalta.

3.3 Saippuasarja nimeltä ”Salatut elämät”

”Salatut elämät” –sarja alkoi MTV3-kanavalla tammikuun 25. päivä vuonna 1999. Sarjan tarjosi suomalaiselle yleisölle Pearson Television –yhtymään kuuluva Grundy Productions. Kyse on tuotantotapaformaattista, jota on käytetty eri puolilla maailmaa vastaavissa päivittäissarjoissa. Australiassa on esitetty sarjaa nimeltä ”Neighbours”, Ruotsissa puolestaan sarjaa nimeltä ”Skilda Världar” (Telia Infomedia interactive 1996, Network Ten, 2010). Suomen ”Salatut elämät” ei ole kummankaan kopio vaan kyse on tehokkaaseen tuotantotapaan liittyvästä formaattista. Grundy Productions teki MTV3-kanavan kanssa sopimuksen 540 jaksosta. ”Salattuja elämiä” lähetettiin alusta lähtien viitenä päivänä viikossa, joten sitä oli tuolloin luvassa katsojille ainakin kolmen vuoden ajan. (Vermilä 2010.)

Sarjaa alettiin kuvata loppuvuodesta 1998, eli vain muutama kuukausi ennen ensimmäisen jakson ulostuloa MTV3-kanavalta. Sarjan tuotantotahti on muuttunut vuosien varrella muutamasta kuukaudesta puoleen vuoteen. (Vermilä 2010.)

4 TUTKIMUSAINEISTO JA SEN KÄSITTELYTAPA

”Salatut elämät” –draamasarjaa tuottavalla FremantleMedia Finland Oy:llä on tuotantotoimistossaan Helsingin Konalassa arkistot kaikista sarjan kymmenen tuotantovuoden aikaisista lehtijutuista. Nämä PR-osastolta löytyvät leikkeet ovat läpikäytävissä selkeässä kronologisessa järjestyksessä.

4.1 Kolmen vuoden otanta

Saadakseni kokonaiskuvan kymmenen vuoden aikana tapahtuneista asioista päädyin tarkastelemaan lehtileikkeitä muutamilta vuosilta kymmenen vuoden ajalta. Tutustuttuani materiaaliin huomasin, että sisällöllisesti mielenkiintoista oli nähdä, miten sarja alkoi kehittyä. Siksi päädyin tarkastelemaan kahden ensimmäisen vuoden lehtileikkeitä. Tämä käsittää kaikkiaan neljä ensimmäistä tuotantokautta. Sarjan lähetyksajan puolivälistä otin samoin kaksi tarkasteluvuotta, vuodet 2004 ja 2005 ja näiltä neljä peräkkäistä tuotantokautta. Kaksi viimeistä tarkasteluvuotta ovat vuodet 2008 ja 2009. Näin päädytään siihen, miten sarjan kymmenettä tuotantovuotta vietettiin.

Keräsin näistä kolmesta eri otannasta eniten lehdistössä esillä olleita aiheita. Tarkastelen, minkälaista kuvaa lehdistö on kulloiseenkin aikaan antanut sarjasta.

4.2 Tutkimusmenetelmänä sisällönanalyysi

Tutkimusmenetelmäni on sisällönanalyysi. Se on tieteellinen menetelmä, joka soveltuu erityisen hyvin käytettävissäni olevan lehtiartikkeliaineiston analyysiin. Sisällönanalyysin käyttämiä aineistoja ovat esimerkiksi kirjat, artikkelit, päiväkirjat, kirjeet, haastattelu, puhe, keskustelu, dialogi, raportit ja miltei mikä tahansa kirjalliseen muotoon saatettu materiaali. (Tuomi & Sarajarvi 2002, 105.)

Sisällönanalyysiä voidaan käyttää analysoitaessa sellaisiakin aineistoja, joita ei alun perin ole välttämättä tarkoitettu tutkimusta varten. Sisällönanalyysissä tunnetaan kaksi erillistä analysointitapaa: sisällön analyysi ja sisällön erittely. Sisällönanalyysillä tarkoitetaan sitä, että dokumenttien, eli tässä tutkimuksessani lehtijuttujen, sisältöä

kuvataan sanallisesti. Sisällön erittelyssä aineistoa taas kuvataan ennen kaikkea määrällisesti eli kvantitatiivisesti.

Analyysin tarkoituksena on se, että hajanaisestakin aineistosta saadaan mielekäs ja selkeä käsitys. Tässä työssä käytän hyväkseni nimenomaan sisällönanalyysin menetelmiä, en tarkempaa sisällön erittelyä.

5 LEHTIJUTUT VUOSINA 1999 - 2000: KOHISTEN ALKUUN

Lehdistö kirjoitti tulevasta sarjasta jo etukäteen (esim. Me Naiset ja Hufvudstadsbladet 16.10.1998). Mutta kun ensimmäiset jaksot tulivat ulos MTV3-kanavalta, mediassa innostuttiin. ”Salattuja elämiä” haukuttiin näyttelijöiden jäykästä ilmaisusta, käsikirjoituksen köyhyydestä ja myös sarjan nopeasta tapahtumien tahdistista. Sarjan aiheita käsiteltiin arvostelijoiden mielestä liian laihasti ja nopeasti, jotta siitä olisi saanut mitään irti. (esim. Hämeen Sanomat 27.1.1999, Aamulehti 13.2.1999.)

Oli sarjalla kuitenkin myös puolestapuhujia. Eniten kiitosta sai maisemien tuttuus ja suomen kieli. Myös uusia kasvoja suomalaisessa televisiossa kiiteltiin. Arvioitiin, että katsojat olivat jo alkaneet kyllästyä näkemään samoja näyttelijöitä jokaisessa televisiosta ulos tulevassa ohjelmassa. (Aamulehti 13.2.1999.) Itse asiassa tuotantoformaattiin kuuluikin valita sarjaan vähemmän tunnettuja näyttelijöitä (Vermilä 2010). Lehtijuttujen sävy osoittaakin, että formaatti oli tässä mielessä onnistunut.

Suuresta kritiikin määrästä huolimatta ”Salatut elämät” keräsi nopeasti suuren katsojakunnan ympärilleen. Maaliskuuhun mennessä sitä seurasi jo yli 850 000 katsojaa. Sarja oli Finnpanelin mittaritutkimuksen mukaan vuonna 1999 viikolla 9 (1. - 7.3.1999) sijalla 10 MTV3-kanavan katsotuimmista televisio-ohjelmissa. Tuolloin sarjaa seurasi 861 000 katsojaa (Ilta-Sanomat 9.3.1999).

Ensimmäisissä jutuissa esiteltiin lähinnä tuotantoyhtiötä ja sen suunnitelmia sarjan varalle. Helsingin sanomat (16.10.1998) uutisoi kotimaisesta saippuaopperasta, joka alkaa näkyä MTV3-kanavalla vakituisesti joka arkipäivä. Jutussa esitellään Pearson Televisioniin kuuluva Grundy, joka on tehnyt kolmen vuoden sopimuksen MTV3-kanavan kanssa ”Salatut elämät” sarjasta. Tämä käsittää yhteensä 540 jaksoa.

Näyttelijävalinnat paljastetaan vasta muutama viikko ennen sarjan aloitusta televisiossa. Iltalehden (12.1.1999) sivuilla nähdään kuvia ”Salattujen elämien” perheistä, ja jokaisesta päähahmosta annetaan lyhyet kuvaukset. Jutussa kerrotaan sarjassa olevan yhteensä 17 päänäyttelijää ja arviolta parisensataa vierailevaa tähteä tulevan vuoden aikana.

Helsingin Sanomien toimittajat pääsivät ensimmäisenä vierailemaan ”Salattujen elämien” kuvauspaikoilla. He kuvailevat jutussaan kuinka sarjan ulkokuvauksia toteutetaan nopeassa tahdissa ympäri Helsinkiä. Lähitienoiden asukkaat ihmettelevät kuvausryhmän kiirettä ja tohinaa. (Helsingin sanomat 14.1.1999.)

Sarjan tuotannosta tehtiin jo alkuvaiheessa myös kielteisempiä juttuja. Ilta-Sanomat (19.1.1999) julkaisi jutun otsikolla ”Sadan miljoonan saippuasarja nielaisee MTV3:n ohjelmarahat”. Tässä kerrotaan miten ylikansallinen tuotantoyhtiö tuottaa MTV3-kanavalle jättibudjetilla saippuasarjaa. Jutussa haastateltu Saku Tuominen, joka toimii Suomen audiovisuaalisen alan tuottajien tv-jaoston puheenjohtajana ja Broadcasters-yhtiön toimitusjohtajana, sanoo olevansa huolestunut Suomen riippumattomien tuottajien puolesta. Jutun mukaan MTV3 on leikannut ostojaan indie-tuotantoyhtiöiltä, koska rahat suunnataan nyt Grundy Productionsin tuottamalle uudelle sarjalle.

”Salatut elämät” –sarjan viimein alettua pyöriä MTV3-kanavalla 25.1.1999 sarja lytättiin lehdistössä täysin. Ilta-Sanomissa (26.1.1999) julkaistiin juttu heti seuraavana päivänä ensimmäisen jakson esityksestä. Jutussa Johannes ja Kyllikki Virolainen antavat huutia koko sarjalle. Otsikolla ”Johannes Virolainen tuhtui uuden sarjan sänkytouhuille” kerrottiin miten Virolaisten kokemus uudesta sarjasta oli suuri pettymys. Kyllikki Virolainen antoi haastattelussaan ymmärtää huolensa sarjan vaikutuksista nuorisoon. ”Antaa kyllä vähän outoa mallia nuorisolle”, hän toteaa.

Hämeen sanomissa (27.1.1999) julkaistiin juttu otsikolla ”Salatut elämät haukkaa liian ison palan”. Jutussaan Taija Tuominen analysoi sarjaa pintaa syvemmältä ja toteaa sen suurimman ongelman olevan liika sekavuus. Ongelmana ”Salatuissa elämissä” on kauhea kiire ja teennäisyys. Vakavia asioita käsitellään liian nopeasti ja hyvin löyhästi pintaa raapaisemalla.

Aamulehden toimittaja Jorma Pokkinen on päätenyt samanlaiseen tulokseen. Otsikolla ”Tavallisuutta tarvitaan” hän kirjaa muutamia positiivisia ja negatiivisia asioita uudesta sarjasta. Positiivisina asioina hän sarjassa kokee tuoret kasvot ja kotimaisuuden. Miljöö on tuttua ja katsoja voi asemoida itsensä siihen helposti. Kielen ymmärtäminen helpottaa sarjan seuraamista. Pokkinen kuitenkin puuttuu negatiivisena puolena käsikirjoituksen köyhyyteen ”Salatuissa elämissä”. Hän huomauttaa miten sarjassa yhtäaikaaisesti käsitellään montaa erilaista ”ongelmaa”, mutta miten ne harpotaan liian

hätäisesti läpi ja näin päädytään melko laihaksi jääneisiin ratkaisuihin. Toimittaja peräänkuuluttaakin enemmän sisäisten jännitteiden luomista sarjaan (Aamulehti 13.2.1999).

Varsinainen sanasota ja pitkäänkin lehtien sivuilla riitelyä aiheuttanut tapaus syntyi ”Salattujen elämien” käsikirjoituksen puolesta ja vastaan, kun Outi Nyytjäjä kritisoi kolumnissaan otsikolla ”Joku on ammittava” sarjan sisältöä. Hänen mukaansa MTV3-kanavan tulisi purkaa sopimus tuotantoyhtiön kanssa ja vaatia rahansa takaisin, sillä ”Salatut elämät” on täysin järjenvastainen sarja. Motiivi tuntuu puuttuvan kaikista sarjan hahmojen tekemisistä ja Nyytjäjä arvelee koko porukan olevan vähäjärkistä. ”Se (Salatut elämät) on tylsä ja kulunut, eikä ole löytynyt mitään uutta ja yllättävää”, toteaa Nyytjäjä lopulta. (Helsingin sanomat 11.9.1999.)

Helsingin sanomissa (21.9.1999) julkaistiin vastine Nyytjäjän kolumnille otsikolla ”Rikollinen vastaa Salatuista elämistä”. Susanna Laaksonen, joka tuolloin toimi ”Salattujen elämien” storylinerinä eli käsikirjoittajana (Kuutti 2006, 176) puolustautuu kritiikkiä vastaan. Hän vihjaa, että Nyytjäjän kritiikin pohjalla piilee osittain kiukku, joka kohdistuu laajempaan Suomalaista mediatodellisuutta ”uhkaavaan” kansainvälistymiseen. Ylikansallistumisen Laaksonen sanoo johtuvan globaalista teknologisesta kehityksestä, ei jostakin yksittäisestä tv-ohjelmasta. Muutos ei lopu haukkumalla yksittäisiä henkilöitä rikollisiksi.

”Suomalaiset television katsojat ansaitsevat parempia tarinoita”, toteaa Outi Nyytjäjä Helsingin sanomien (25.9.1999) sivuilla. Otsikolla ”Hyvä on hyvää ja sellaisena pysyy” hän myöntää Susanna Laaksonen olleen aivan oikeassa toteamuksessaan. ”Tätä juuri kolumnillani tarkoitin. Minusta Salatut elämät ei ole hyvä”, sanoo Nyytjäjä. Ulkomaalaisuuden ja kansainvälisyyden hän ei kuitenkaan myönnä ärsyttävän itseään. Nyytjäjä toivoo sarjan storylineen samaa energiaa ja terhakkuutta, jota Laaksonen osoitti kirjoittaessaan vastineen.

Myöhemmin keskusteluun otti osaa vielä Veijo Hietala kolumnissaan. Otsikolla ”Me keski-ikäiset mediapopulistit” hän muistuttaa Outi Nyytjäjää ottamaan huomioon sen miten ”Salattujen elämien” kaltaisia viihdeohjelmia tulisi tarkastella hyvinkin erilaisin kriteerein kuin esimerkiksi teatteritaidetta. Molemmista haetaan erilaisia kokemuksia ja tällainen tulisi ottaa huomioon kritiikkiä annettaessa. (Helsingin sanomat 22.11.1999.)

Muutkin olivat huomanneet eron näiden kahden välillä. Heikki Hellman kertoi kolumnissaan otsikolla ”Teatteri vastaan televisio” miten hän pyrkii toteuttamaan Aleksii Bardyn – ”Salattujen elämien” käsikirjoittajan – ohjetta unohtaa rintamalinjat televisioviihteen ja teatteritaiteen välillä. Hellman sanoo, että ”Kun haluan perinteistä draamaa, menen teatteriin. Kun haluan tv-draamaa, avaan vastaanottimen. Ne ovat eri välineitä, niiden välillä on laatu- vaan ei välttämättä tasoero.” (Helsingin sanomat 10.2.2000.)

Lehtijutuista voi havaita ensimmäisen ”Salatut elämät” vuoden jälkeen huolen kasvavan sarjan vaikutuksista lapsiin ja nuoriin. Monia artikkeleita löytyy siitä miten huolestuneet vanhemmat toivoisivat sarjan siirtämistä myöhäisempään katseluajankohtaan tai peräti sen lopettamista kokonaan. ”Salatut elämät” esitetään kuitenkin parhaaseen katseluaikaan arkipäivisin kello 19.30 - 20.00. Tähän aikaan myös nuorempi yleisö on vielä valveilla ja television äärellä.

Ensimmäinen suurempi ”Salattuja elämiä” koskeva kohu nousi juonikuviosta, jossa Silja-niminen nuori tyttö välittää huumeita. ”Houkutteleeko Salatut elämät nuoria huumekekeiluihin” luki Ilta-Sanomien (9.3.2000) kansilehdessä. Jutussa kerrottiin kuinka MTV3 on saanut tv-sarjan huumejaksoista niin paljon palautetta, että yhtiön johto ottaa koko sarjan tarkkailuun. Jutussa paljastettiin miten vanhemmat pelkäävät sarjaa seuraavien lastensa ottavan väärää esimerkkiä sarjan huumekekeiluista.

Tämän jälkeen ilmestyi monissa lehdissä niin kolumneja kuin mielipidekirjoituksiakin ”Salattujen elämien” vaikutuksista. Ilta-Sanomissa (11.3.2000) otsikon ”Pitäisikö Salatut elämät kieltää” alla, oli otettu mukaan niin puolesta kuin vastaan kirjoituksia. Tässä uutisoitiin siitä miten sarja oli onnistunut kuohuttamaan tunteita ja jakamaan kansan kahtia. Keskustelua käytiin siitä voiko näin paheellista sarjaa esittää parhaaseen katseluaikaan. Osassa kirjoituksista vaadittiin sarjan välitöntä lakkauttamista ja toiset taas kiittelivät tekijöitä siitä miten kerrankin on uskallettu ottaa kantaa vaikeisiin aiheisiin.

Huumekohun noustua varsin suureksi myös tuotantoyhtiö otti kantaa asiaan. Ilta-Sanomien toimittaja pääsi katsomaan etukäteen jakson, jossa huumeita välittävä Silja näkee toimintansa seuraukset. Tämä oli huumetarinnassa ratkaiseva käänne. Jaksoa

seurasivat toimittajan kanssa ”Salattujen elämien” tuottaja Aleksis Bardy, sekä Irti huumeista ry:n johtava aluevastaava Ulla Korhonen. Heidän neuvonsa vanhemmille on lehtijutussa: ”Katso heitä lapsesi kanssa!”. Bardy toivoo ”Salattujen elämien” herättävän keskustelua kotona ja vanhempien olevan paikan päällä, kun sarjaa seuraavalla lapsella väistämättä herää kysymyksiä jaksosten tapahtumista. (Ilta-Sanomat 17.3.2000.)

6 LEHTIJUTUT VUOSINA 2004 - 2005: LEHDISTÖ KAIPAA KADONNUTTA TERÄÄ

Vuoden 2004 alussa lehtijutuissa juhlistetaan ”Salattujen elämien” viisivuotista televisiotaivalta. Iltalehden (27.1.2004) sivuilla kerrotaan sarjan saavuttavan keskimäärin miljoona katsojaa joka arkipäivä. Sen sanotaan kohtaavan parhaimmin 15 - 24 -vuotiaiden ikäryhmän. TV-Maailma (17.-23.1.2004) miettii otsikolla ”Viisi salattua vuotta”, missä ovat entiset salkkaritähdet ja mitkä ovat ikimuistoisimmat juonikuviot sarjassa. Tuottaja Stiina Laakso luettelee viisi käännettä sarjan historiassa. Näistä koskettavimmaksi yksittäiseksi kohtaukseksi hän mainitsee roolihenkilö Miian hautajaiset (esitettiin televisiossa ensi kertaa 24.1.2002).

Lopulta kuitenkin sarjan viisivuotinen taival jää suhteellisen pienelle osuudelle lehtien kirjoittelussa, sillä kiinnostus on enemmän suunnattu sarjasta lähteviin ja siihen mukaan tuleviin näyttelijöihin. OHO-lehdessä (6/2004) kerrotaan otsikolla ”Salatut elämät täytti viisi vuotta - Joukokin jätti sarjan” siitä miten pitkäaikainen näyttelijä Jouko Keskinen on jättänyt sarjan taakseen. Sarjaan jäävät vanhat tekijät ottavat innolla vastaan uusia näyttelijöitä. He kertovat lehdelle pyrkivänsä neuvomaan tulokkaita omien kokemuksiansa pohjalta siinä, kuinka välttää pahimmat karikat.

Ilta-Sanomat (27.1.2004) on huomionut pääuutisenaan tanssija Sami Sarjulan mukaan tulemisen sarjaan. Otsikon ”Hunks-Samista tulee Salkkareiden vakiokasvo” alla kerrotaan kuinka Hunks-tanssiryhmässä jo aikaisemmin mainetta niittänyt Sarjula saapuu Pihlajakadulle hurmaamaan naisia. Pihlajakatu on ”Salatut elämät” -sarjassa mukana olevien perheiden kotikatu.

Pienemmälle huomiolle jää toinen uusi kasvo, Sannamaija Pekkarinen, joka tulee sarjaan mukaan Heli Sievisenä. Lyhyessä jutussa kerrotaan pikaisesti, minkälainen sarjan Heli on Sannamaijan mukaan, paljastamatta kuitenkaan vielä enempää yksityiskohtia juonikuvioista. (TV-maailma 10.-23.4.2004.)

Ei ”Salattujen elämien” viisi suosittua vuotta kuitenkaan kaikkia miellytä. Marko Ahonen antaa oman mielipiteensä sarjasta selvästi kuuluville kolumnissaan otsikolla ”Salatut elämät jää salaisuudeksi”. Jutussaan hän kritisoi sarjan maailmaa tympeäksi ja sisäsiittoiseksi. Ahosen huomio on suunnattu varsinkin ”Salattujen elämien” uusintoihin

MTV3-kanavalla. Sarjaa esitetään televisiossa joka arkipäivä yhden jakson verran. Mikäli viikolla sattuu unohtamaan jakson tai pari, on viikonloppuisin vielä mahdollisuus nähdä ne uusintoina. Ahonen pelkää, että tätä vauhtia MTV3-kanava on täynnä pelkkiä ”Salkkareita”. Hän laskee, että tammikuun aikana sarjaa on esitetty peräti 38 jaksoa. (Keskisuomalainen 1/2004.)

Pikku G:nä suomalaisille tutuksi tullut rap-artisti varoittelee varsinkin nuorisoa ”Salkkareiden” vaikutuksista. Hän huomauttaa kolumnissaan, että sarjaa ei tulisi ottaa liian vakavasti. ”Salatut elämät” vääristelee todellisuutta ja siksi on vaarana, että nuoret oppivat vääriä asioita sen kautta. (Ilta-Sanomat 20.5.2004.)

Huolimatta siitä miten toiset hyökkäilevät sarjaa vastaan liian vaikeiden aihevalintojen tai asioiden vääristelyn johdosta, Erkki Meriluoto peräänkuuluttaa sarjan menetettyä särmää. Hän väittää ”Salattujen elämien” menettäneen rohkean tapansa käsitellä asioita. Meriluoto toteaa, että ”Ennen sarjassa oli sentään kehitysvammainen, filippiiniläinen, huumekauppias, narkkareita ja homoja.” Kun muu tv-maailma on reilussa viidessä vuodessa Meriluodon mukaan mennyt rohkeampaan suuntaan, on Salkkareissa nähtävissä selkeitä taantumisen merkkejä. (Iltalehti 9.12.2004.)

Ilta-Sanomissa (25.10.2004) myös ihmetellään ”Salatut elämät” –sarjan juonikuvioita. Hertta-Mari Kaukonen väittää, että käsikirjoittajat varastavat juonikuviot suoraan Amerikkalaisesta saippuasarjasta ”Kauniit ja rohkeat”. Hän miettii luulevatko käsikirjoittajat, etteivät katsojat voisi seurata molempia sarjoja huomatakseen tällaisen selkeän kopioinnin. Esimerkkinä hän käyttää ”Kauniit ja rohkeat” –sarjan juonikuvioita, jossa vauvan päälle jääneen itkuhälyttimen kautta kolmas osapuoli kuulee toisessa huoneessa kerrottavia salaisuuksia. Samankaltaista tapahtumaa Kaukonen kuvailee tapahtuneen myös ”Salatuissa elämissä” vain pari kuukautta myöhemmin.

25.11.2004 esitettiin ”Salattujen elämien” tuhannes jakso. Tästä uutisoitiin lehdissä suhteellisen paljon. Aiheet pyörivät lähinnä ”Salattujen elämien” suosion ihmettelystä. Helsingin sanomissa (25.11.2004) todetaan sarjan edelleen jaksavan kiehtoa katsojia siitäkin huolimatta, että suosio on ollut laskussa edellisten kahden kauden ajan. Kuitenkin jutussa myönnetään sarjan hieman parantuneen viimeisten viiden viikon aikana. Kahdeksaluokkalaiset tytöt pohtivat lehdelle ”Salattujen elämien” historiaa. He myöntävät pitäneensä sarjasta enemmän alussa. Silloin tyttöjen mukaan sarjassa oli

käsittelyssä isompia teemoja. Nyt heidän mielestään ”Salatut elämät” on paljon ”saippuaisempaa”.

”Salattuja elämiä” on kuvattu muissakin maissa kuin vain Suomessa. Apu-lehti (4.3.2005) oli seuraamassa sarjan kuvauksia Teneriffalla Puerto de la Cruzissa, jonne sarjan suosikkiahmot Ulla, Seppo, Ismo ja tuolloin uusi tulokas Irma lähtivät lomailemaan. Kuvauksia kerrotaan tehdyn kellon ympäri ja paikallisten ihmetyksen olleen suuri kuvausryhmän touhuista. Lehti pystyi paljastamaan juonesta vain sen, että kuumia tunteita on tiedossa näissä yllätysjaksoissa.

Yksi erikoisimmista lehtijutuista on Helsingin Sanomien (17.3.2005) juttu otsikolla ”TV-hahmolle muistokukkia Pursimiehenkadulle”. Siinä kerrottiin miten ”Salatut elämät” –sarjan hahmo Ken Ojala jäi raitiovaunun alle. Jakson jälkeen tapahtuman kuvauspaikalle Pursimiehenkadulle ilmestyi muistokukkia ja hautakenttilöitä. Keniä näytellyt Aleksi Sariola muistuttaa kuitenkin katsojia fiktion ja todellisuuden rajoista. Sanna Wirtavuori ihmettelee TV-maailma lehden (8.4.2005) pääkirjoituksessa otsikolla ”Yhteinen suru” Pursimiehenkadun tapausta. Hän miettii onko hautakenttilöiden asettaminen televisiohahmon tapaturmapaikalle surkeaa pilaa vai hämärtynyttä todellisuudentajua. Wirtavuori sanoo ymmärtävänsä yhdessä suremisen merkityksen, sillä on hänkin liikuttunut niin tv-ohjelmien, kirjojen kuin elokuvienkin parissa. Mutta mikäli tässä tapauksessa kyseessä ovat olleet vilpittömät fanit, olisi heidän kirjoittajan mielestä syytä jutella jonkun kanssa asiasta.

Sarjan vaikutuksista suomalaisten elämään lehtikirjoituksista löytyy mielenkiintoisia seikkoja. Irma Kaarina Halonen mainitsee ”Salatut elämät” –sarjan yhdeksi osasylliseksi seksin arkipäiväistymiseen suomalaisnuorten keskuudessa. Ennen niin ”turvallinen” sarja on muuttunut hänen mielestään ihmissuhdedraamasta seksisuhdesarjaksi, jossa varsinkin nuorilla on tärkeintä vain ”saada”. Tällaisen kuvan nuorten elämästä antamisen Halonen kokee oireellisena. (Helsingin sanomat 22.9.2005.) Toisaalta Ilta-Sanomista (13.10.2005) löytyy artikkeli otsikolla ”Salkkarit yllyttää isyytettiin”. Jutussa kerrotaan miten sarjan ansiosta isyyden tarkistamisen mahdollisuus tiedetään paremmin. Jutun mukaan vuosittain kansanterveyslaitoksella tehdään noin 1500 isyystutkimusta, mutta testien määrä on selkeästi kasvamassa.

7 LEHTIJUTUT VUOSINA 2008 - 2009: NÄYTTÉLIJÄN JA ROOLIHAHMON ELÄMÄT SEKOITTUVAT

Seppo Taalasmaa ja Juulia Autio on äänestetty ”Salatut elämät” –sarjan supersuosikeiksi Iltalehden (26.1.2008) sivuilla. Lehden lukijat ovat listanneet omat suosikkinsa ja inhokkinsa sarjan hahmoista. Hanna Karjalaisen esittämä Salla on jäänyt sarjan henkilöhahmoista inhotuimmaksi. Sarjan alusta alkaen Jarmo Kosken esittämä talonmies Seppo sekä Juulia – jota Oona Louhivaara on näytellyt vuodesta 2007 asti – ovat jääneet katsojien mieliin myönteisesti.

Ilta-Sanomien (29.1.2008) mukaan ”Salattujen elämien” näyttelijät joutuvat usein tilanteisiin, joissa heidät sekoitetaan roolihahmoihinsa. Otsikolla ”Salatut elämät vei identiteetin” kirjataan sarjan eri näyttelijöiden kertomuksia kohtaamisistaan katsojien kanssa sekä kiusallisista tilanteista, jolloin heitä on pidetty esittäminaan hahmoina. Esimerkiksi Seppo Taalasmaata näyttelevältä Jarmo Koskelta tullaan alituisesti kyselemään, missä Ulla (sarjassa Sepon entinen vaimo) on. – Vastaa heille Ullan lähteneen matkoille, sarjassa alusta asti näytellyt Koski tuhahtaa jutussa.

TV-maailmasta (23.-29.2.2008) löytyy kuvaus ”Salattujen elämien” tuotannosta avustajan silmin. Sarjassa käytetään päivittäin vaihtelevaa määrää avustajia, joskus puherooleissa, toisinaan kulkemassa kadulla. Lehden toimittaja otti osaa kuvauksiin avustajana ja antoi aukeaman kokoisessa jutussaan melko yksityiskohtaisen selonteon siitä, minkälaista on olla avustamassa Suomen suosituimmassa saippuaopperassa. Hän kertoo päivän venyneen pituudeltaan 12-tuntiseksi ja olleen hyvin raskas niin henkisesti kuin fyysisestikin. Päivän päätteeksi toimittaja toteaa jättävänsä nämä hommat ammattilaisille.

Seiska-lehden kannessa (5/2008) lukee suurin kirjain ”Salkkari-Esko kapakkatappelussa. Musta silmä”. Sisälehdillä on epäselvä, todennäköisesti kännykkäkameralla otettu kuva väitetystä Esko Koverosta hämyisessä baarissa silmä mustana. Jutun mukaan ”Salkkareissa” Ismona tunnettu Esko Kovero on ollut osallisena ravintola Pispalan Pulterissa Tampereella tapahtuneessa tappelussa. Silminnäkijöiden mukaan Eskolla oli suullista kärhämää tamperelaismiehen kanssa koko illan ajan. Lopulta ilta loppui käsirysyyn ja painiotteluun ravintolan lattialla.

Myöhemmin löysin Seiska-lehden (6/2008) sivuilta pienellä painetun pahoittelun jutun perättömyydestä. Esko Kovero oli ottanut yhteyttä lehden toimitukseen ja kieltänyt jutun tapahtumat. Hänen mukaansa kyseisessä ravintolassa ei ollut painiottelua tai kannausta, joka olisi koskenut häntä. Myös väite mustasta silmästä oli hänen mukaansa väärä.

”Salattujen elämien” käsikirjoittaja Teemu Salonen ei suosittele sarjaa lasten yksin katsottavaksi. Hän kannustaa vanhempia seuraamaan tarkemmin mitä heidän lapsensa televisiosta katsovat. ”Salatut elämät” käsittelee toisinaan vahvoja aiheita, jotka eivät aina ole sopivia lasten silmille. Tähän asti Salonen kertoo Salkkareiden tarjonnan olohuoneisiin ainakin koulukiusaamista, homoutta, huumeita, rasismia ja inestiiä. Hän toivoo, että sarja toimisi asenteita suvaitsevaisemmiksi muokkaavana. Ylilyöntejä kuitenkin vältetään. ”Ufoja ei Pihlajakadulle ole laskeutumassa”, Salonen vitsailee jutussa. Tapahtumat sovitetaan sarjassa aina suomalaiseen maisemaan. (Aamulehti 8.4.2008.)

Kodin Kuvalehti (8.5.2008) esittelee aukeamillaan Jarmo Kosken, ”Salatuista elämistä” suomalaisille tutuksi tulleen Seppo Taalasmaan näyttelijän. Koski on ollut mukana sarjassa alusta alkaen (yli 1600 jaksoa). Hän puntaroi lehden sivuilla menneitä vuosia ja julkisuuden kiroja. ”Seppo tunnetaan vähän liiankin hyvin”, Koski huokaa. ”Lauma ihmisiä hihittelee vieressä kun käyn sukkaostoksilla.” Hän kuitenkin vielä lisää, että ”Onneksi hahmoni on joviaali, kansanomainen tyyppi. Voin vain kuvitella, mitä pubissa tapahtuisi, jos olisin sarjassa vaimoa hakkaava pahis”.

Internetistä löytyy monia ”Salattuihin elämiin” liittyviä linkkejä. Helsingin Sanomien Nyt-Liitteessä (15.8.2008) on huomioitu ainakin suosittuun You Tube -palvelimeen ilmestyneitä ”Salkkarit remix” videopätkiä. Juttu kertoo kuinka haettaessa You Tubessa hakusanalla Salkkarit remix, ruudulle ilmestyy jopa 1270 videopätkää. Nämä kaikki ovat eritasoisia fanien tekemiä remixejä ”Salatut elämät” –sarjan tapahtumista. Esimerkkinä annetaan palvelimen suosituin kohta, jossa hahmo Ismo Laitela puhuu puhelimesta. Langan toiseen päähän on saatu remixeissä esimerkiksi Rölli, BB-Aki ja Arnold Schwarzenegger. Toimittajan mukaan muutamat lähes naurattavat, mutta vastapainoksi löytyy kuitenkin tukuittain ”tuubaa”.

Mediatutkija Veijo Hietala mainitsee ”Salatut elämät” –sarjan yhdeksi niistä sarjoista, joita valistuneen kansalaisen kuuluu vihata. Gallupeista päätellen tällaiset henkilöt katsovat televisiosta vain uutiset ja luontodokumentteja. Hömppää he karttavat kuin ruttoa. Ivallisesti Hietala toteaa, että tällainen valveutuneisuus ei kuitenkaan katsojatilastoissa näy. Hän puhuu kolumnissaan otsikolla ”Tirkistely on terapiaa” siitä, kuinka kaksinaismoralistisista asenteista olisi vihdoinkin päästävä eroon. Hän arvelee viihdeohjelmien suosion johtuvan katsojien samaistumisentarpeesta. Katsoja pääsee testaamaan oman tunne-elämänsä normaaliutta. Hietalan mukaan kuitenkin nykyisessä uusromanttisessa elämuskulttuurissa fiktiiviset, näytellyt tunteet eivät enää riitä. Saippuasarjat ovat toimineet tällaisena tirkistelykohteena viime vuosikymmenellä, nykyään tilalle on tullut tosi-tv. (Ilta-Sanomat 3/2009.)

Helsingin sanomat (20.4.2009) kertoo kuinka viihdettä tulee nyt kaikilta kanavilta. Sen mukaan television katsotuimpien ohjelmien lista osoittaa, että viihde on viimeisten kymmenen vuoden aikana syrjäyttänyt asiaohjelmat. Vastaiskuna MTV3:n suosituille ”Salatut elämät” –sarjalle, Ylen TV2 aloittaa suomalaisen päivittäissarjan tuottamisen vuoden 2010 loppupuoliskolla. Kilpailun kovetessa Yle on alkanut tuottaa enemmän viihdettä. MTV3:n ohjelmajohtajan Jorma Sairasen mukaan helppo katsominen on tullut muotiin. Katsojat eivät halua miettiä ikäviä asioita. Suomalaiselle draamalle riittää kysyntää.

”Salatut elämät” –sarjan yksi suurimmista lehdistökohuista lähti liikkeelle kevätkauden 2009 viimeisestä jaksosta. Siinä Eero hautaa elävältä raskaana olevan, huumatun Paulan ja sarjassa pitkään käytetty Kentauri-ravintola räjähtää kesken hääjuhlien. Hääjuhlissa olivat melkein kaikki sarjan hahmot ja räjähdysen jälkeen sarja jäi kesätauolle. Ratkaisematta jäi, selvisikö kukaan hahmoista elävänä.

Ilta-lehdessä (2.6.2009) kirjoitettiin kuinka katsojat järkyttyivät tällaisesta murhenäytelmään päättyneestä jaksosta. MTV3-kanavan ”Salatut elämät” nettisivuston faniblogi keräsi hetkessä satoja kommentteja tapahtumista. Fanit olivat järkyttyneitä siitä miten roolihahmot tapettiin näin tyyliä. Monet luulivat, että sarja päättyisi lopullisesti näin ikäviin tunnelmiin. Dramaattisia käännteitä pidettiin negatiivisvaikutteisina sarjan tulevaisuuden kannalta.

Iltä-Sanomien (5.6.2009) raportoi siitä, miten lukuisat katsojat olivat valittaneet kohujaksosta viestintävirastoon. Virasto oli saanut jaksosta niin paljon palautetta, että tapaus aiottiin tutkia huolella. ”Huomautettavaa on varsin harvoin. Annamme huomautuksia keskimäärin viidesti vuodessa. Ne menevät laidasta laitaan niin elokuville, dokumenteille, sarjoille kuin viihdeohjelmille” kerrotaan viestintävirastosta Iltä-Sanomille.

Myöhemmin Iltalehti (12.8.2009) kertoo jakson olleen sopiva siihen aikaan näytettäväksi televisiossa. Valtion elokuvatarkastamon mukaan jakso oli haitallinen alle 11 vuotiaille, mutta sopi tätä vanhemmille. Yleisöä järkyttänyt jakso ei kuitenkaan ollut liian raju, jotta siitä tarvitsisi MTV3-kanavaa huomauttaa.

Helsingin Sanomat (16.9.2009) paljastaa ”Salatut elämät” –sarjan olevan kevään kohun jälkeisistä epäilyistä huolimatta syksyn suosituin sarja. Sarja palasi kesätauolta 24.8.2009 jatkaen kohutun Kentaurin räjähdysten jälkimainingeissa. Finnpanelin mittaritutkimusten mukaan sarja on ollut kärjessä jo kolme viikkoa huippuluvulla 1063000 katsojaa. Helsingin sanomat kertoo maanantaina esitettävien jaksojen keräävän eniten katsojia.

MTV3 ja FremantleMedia julkistivat Helsingin sanomien (19.8.2009) sivuilla jatkosopimuksen ”Salattujen elämien” tuottamisesta vielä ainakin viiden vuoden ajan. Tällä hetkellä saippuadraamaa on tiedossa ainakin kevääseen 2015 asti.

8 YHTEENVETO

”Salatut elämät” –sarjaa ja sen tuotantoa on käsitelty lehdistössä hyvin monipuolisesti. Kymmenen vuoden ajalta FremantleMedian tuotantotoimistolle on kertynyt monipuolinen lehtiarkisto. Aiheet käsittelevät niin kameran takaisia tapahtumia, kuin itse sarjan moninaisia käänteitäkin. Lähes miltään mieleen tulevalta aiheelta ei ole välttytty.

Sarja on jakanut mielipiteitä. Osa lehtijutuista on myönteisiä, toiset hyvinkin kriittisiä. Tekstien laatu vaihtelee laidasta laitaan. Joissakin jutuissa on erittäin selkeää perustelua mielipiteille, kun taas osassa hehkutetaan tai lytätään sarjaa ilman minkäänlaista selvitystä siitä, minkä takia mitään mieltä ollaan.

Journalismin muuttuminen kymmenessä vuodessa näkyy myös ”Salattujen elämien” lehtileikkeissä. Ensimmäisen vuoden otannassani olleissa kirjoituksissa on huomattavasti enemmän kirjoitusmerkkejä. Juttujen pituudet kymmenennen vuoden otantaan verrattuna saattavat olla jopa kolminkertaiset. Kymmenennen vuoden jutuissa on taas selkeästi enemmän kuvamateriaalia. Journalismi on siis muuttunut visualisoituneempaan suuntaan. Eri lehtien välillä on eroja, mutta vaikuttaa siltä, että lukijoita houkutellaan enenevässä määrin visuaalisilla ärsykkeillä, ei niinkään sisällöllisillä seikoilla.

8.1 Lehdistössä puhuttaneet aiheet

Lehdistön mielenkiinnon kohteena koko tuotannosta ovat enimmäkseen olleet sarjan näyttelijät. Heidän henkilökohtaisista elämästään kertovia juttuja löytyi jokaiselta vuodelta useita kappaleita. Monissa tällaisissa jutuissa näyttelijät puhuvat esimerkiksi esittämistään hahmoista. Siitä, minkälaisina he hahmonsia kokevat ja minkälaisia eroja heidän ja roolihenkilön välillä on. Näyttelijöiden elämää esitellään myös muilla tavoin. Jos näyttelijä harrastaa esimerkiksi jotakin muodikasta tai erikoista urheilulajia, hän esittelee sitä lehtien palstoilla. Joissakin jutuissa taas esitellään näyttelijöiden koteja tai kesämökkejä (esim. Katso 6.-12.5.2004). Tein myös havainnon, että toiset näyttelijät ovat selkeästi enemmän julkisuudessa kuin toiset. Johtuuko tämä sitten lehdistön

suuremmasta mielenkiinnosta heitä kohtaan vai näyttelijöiden omasta halukkuudesta julkisuuteen?

Lehdistössä paljon puhuttanut aihe koko sarjan ajalta ovat lapsikatsojat. Varsinkin aina kun sarjassa tapahtuu jotakin vakavampaa, kuten esimerkiksi nuorten huumekekeiluja tai kuolemia, nousee lehdistössä esille kysymys siitä onko tällaista soveliasta esittää parhaaseen katseluaikaan. Suurimmat kohujutut ”Salatuista elämästä” ovatkin lähteneet juuri tällaisista aiheista. Lehdistössä paljastetaan kuinka sarja on joutunut vahvojen aiheidensa takia toisinaan suurennuslasin alle. MTV3:n johdon on raportoitu asettaneen sarjan tarkkailuun ja jopa viestintävirasto on palautteiden takia joutunut tutkimaan joitakin jaksoja. Perusteluna tällaiseen on annettu yleensä sarjan varhainen esittämisajankohta kello 19.30.

Lehtikirjoitteluiden perusteella havaitsin sarjan myös selkeästi vaikuttavan suomalaisiin. Tavallaan ”Salattuja elämiä” voisi pitää osin opettavaisenakin sarjana. Juttuja joissa kerrotaan ”Salattujen elämien” kautta opituista asioista on ollut muutamia vuosien varrella. Esimerkiksi sarja sai Sexpon vuoden 2000 Valentinus-palkinnon. Syyksi kerrotaan sarjan korvaavan koulujen lähes olemattomaksi supistuneen seksivalistuksen. (Uutislehti 100 17.2.2000.)

8.2 ”Salattujen elämien” julkisuuskuvat ja niiden muutokset

Ensimmäisen otantani vuosina 1999 - 2000 oli lehdistössä paljon esillä ”Salatut elämät” –sarjaa Suomen televisiolle tarjoava tuotantoyhtiö. Tuolloin Grundy Productionsina tunnettua tuotantoyhtiötä esiteltiin mielenkiintoisena uudenlaisen tuotantoformaatin tuojana suomalaiselle yleisölle, mutta myös rahoja kahmivana, indie-tuotantoja uhkaavana ylikansallisena suuryrityksenä. Tuotannosta tehtiin monia katsauksia seuraamalla esimerkiksi kuvauksien etenemistä sekä haastatteleamalla tuottajia, käsikirjoittajia ja näyttelijöitä.

Sarjan juonikulku ja käsikirjoituksen laatu sai huomattavan paljon huomiota sarjan alkutaipaleella. Lehdistössä kiisteltiin yhtenä ”Salattujen elämien” käsikirjoituksen hyvistä ja huonoista puolista. Hyvinä puolina nähtiin sarjan miljööt ja tuttuus suomalaisille, mutta huonona kirjattiin juonikuviot ja liian nopea kerrontatapa. Tästä voi

päätellä, että ulkomaiseen tuotantoformaattiin kuuluva tyyli näyttää olleen sitkeä pala purtavaksi suomalaisille katsojille ja medialle.

Kiistelyä uusi sarja aiheutti varsinkin televisiokriitikoiden välillä. Kysymys taiteen ja viihteen välillä nousi jatkuvasti otsikoihin. Lehtien sivuilla monet ihmettelivät miksi viihdetuotantoa kritisoidaan ja vertaillaan taiteeseen, vaikka sarja onnistuu juuri siinä tarkoituksessa mihin se alun perin on luotukin, eli viihdyttämään. Sarjan entisen käsikirjoittajan ja taiteellisen tuottajan Bardyn lausuma ”unohtakaa rintamalinjat taiteen ja viihteen välillä” (Helsingin sanomat 10.2.2000), pitää hyvin paikkansa, mutta tuntuu silti olevan osalta katsojista edelleen hukassa.

Koska sarjaa haukuttiin paljon julkisuudessa, ihmeteltiin, miksi se kuitenkin nousi niin nopeasti suosituimpien televisio-ohjelmien listoille. Monissa lehdissä pyrittiin selvittämään mistä tällainen suosio johtui, mutta mitään selkeää syytä kukaan ei osannut antaa. Sarjan suosion nopeaan kasvuun tyytyväinen MTV3:n tuottaja Sarita Harma totesi Iltalehdelle (27.2.1999), että ”Koskaan ei voi tietää, miksi jostain sarjasta tulee suosittu”.

Seuraavan otantani vuosina 2004 - 2005, sarjaa kritisoidaan ja puolustellaan vähemmän kuin ensimmäisten vuosien aikana, vaikka edelleen muutamia tämänkin tyyppisiä juttuja löytyy. Sarjan sanotaan menettäneen suosiotaan ja lehdistönkin kiinnostus sitä kohtaan tuntuu hiukan vähentyneen. Tosin näyttelijöistä ja heidän henkilökohtaisista elämistään ja harrastuksistaan on juttuja usein. Verratessani edellisen otantani (vuosien 1999 - 2000) kirjoitteluihin huomaa juorujuttujen määrän lisääntyneen. Asiapitoisia tekstejä on vähemmän.

Otannan jutuissa tuodaan paljon esille miten sarjan tapa käsitellä vahvoja aiheita on vähentynyt. Joidenkin mielestä siitä on luovuttu melkein kokonaan ja tilalle on tullut pelkkää ”saippuaa” ja suhteiden puimista. Esimerkiksi Jukka Kajava kirjoittaa kolumnissaan epäilyistään, että sarjalla olisi mitään kerrottavaa. Hänen mielestään tarinat ja henkilöhahmot ovat yhdenlaisia. (Helsingin sanomat 26.11.2004.) Joissakin kirjoituksissa toivotaan, että sarjassa alettaisiin taas käsitellä vaikeampia aiheita.

Havainnoin että sarjan aiheuttamia kohujuttuja ei liiemmin tämän otannan vuosina näkynyt lehdissä. Kirjoituksissa perään huudeltu vakavampien aiheiden puute sarjan

käsitteillä on ilmeisesti vaikuttanut tähän asiaan. Kun sarjassa ei käsitellä vaikeita asioita, jotka kuohuttavat ihmisten tunteita, sen mielenkiinto niin katsojissa kuin lehdistössäkin laskee.

Viimeisessä otannassani vuosilta 2008 - 2009, ”Salatut elämät” –sarja ja sen tuotanto ovat taas selkeästi enemmän esillä lehdistössä. Juttujen määrä on muihin vuosiin verrattuna suurempi ja monipuolisempi. Tästä on pääteltävissä sarjan jälleen nostaneen suosiotaan ainakin verrattaessa vuosien 2004 - 2005 lehtileikkeisiin.

Lehtikirjoituksissa katsotaan paljon taaksepäin ”Salattujen elämien” historiassa. Hiukan nostalgisissa tunnelmissa sarjan fanit äänestävät suosikkiahmojaan ja toivovat muutamien entisten hahmojen paluuta takaisin sarjaan. Maija-Liisa Peuhun tulkitsema Ulla Taalasmaa ja Jasper Pääkkösen Saku Salin ovat kaikkein toivotuimmat hahmot.

Näyttelijöitä ja heidän elämäänsä seurataan yhä tiiviimmin lehtijutuissa ja varsinkin sarjan hahmojen sekoittumiset heitä näytteleviin todellisiin ihmisiin ovat paljon esillä. Useissa kirjoituksissa on varsinkin sarjassa kauemmin mukana olleiden harmistelua siitä kuinka suomalaiset puhuttelevat heitä heidän roolihahmoinaan kadulla. Tämä nostaa lehdistössä esille myös kysymyksen suomalaisten katsojien medialukutaidon puutteesta.

Niin sanotut juorujutut näyttävät myös lisääntyneen entisestään etenkin ”keltaisen lehdistön” sivuilla. Seitsemän päivää, Iltalehti ja Ilta-Sanomat osin pyrkivätkin juorujen ja kohujuttujen puimiseen, mutta niiden sävy näyttää muuttuneen ikävämpään suuntaan viimeisen kymmenen vuoden aikana. 2008 - 2009 vuosien otannan lehtileikkeiden esittelyssä käyttämäni esimerkki Esko Koveron ravintolatappelusta ja mustasta silmästä ei ollut ainoa lehdistön väittämä, joka myöhemmin on todistettu vääräksi.

Ylen ilmoitettua alkavansa tuottaa uutta ”Haavemaa” sarjaa on tätä pidetty lehdistössä ”Salattujen elämien” haastajana (ks. esim. Helsingin Sanomat 21.4.2009). Lehdistössä on nostettu tämän johdosta esille kuinka viihde on viimeisen kymmenen vuoden aikana syrjäyttänyt asiaohjelmat. ”Salattujen elämien” kaltaisia sarjoja tuotetaan enenevässä määrin kovenevan katsojakilpailun johdosta.

9 POHDINTA

”Salatut elämät” –sarja ja sen kulissien tapahtumat ovat kiinnostaneet lehdistöä vuodesta toiseen. Mielenkiinto tuntuu lisääntyneen viimeisen kymmenen vuoden aikana. Mitään merkkejä ei näyttäisi olevan siihen, että kiinnostus olisi laantumassa. Tuskin ainakaan niin pitkään aikaan kun sarjan käänteet jaksavat koukuttaa katsojia ja aiheuttaa lehdistössä ihmetystä nostattamallaan kohuilla.

”Salatuissa elämissä” on riittänyt kymmenen vuoden aikana herkullisia aiheita lehdistölle. Sarjassa on käsikirjoituksellisia käänteitä, jotka saattavat katsojia niin ihastuksen kuin raivonkin partaalle. Se puolestaan näyttää saavan kriitikot riitelemään keskenään ja tarjoilee aina uusia kasvoja ”julkispyöritykseen”. Usein vaihtuvilla hahmoillaan sarja varmasti pitää pintansa julkisuudessa, sillä ilmeisesti on hyvää lehtijuttujen ainesta käydä läpi uusien julkisuuden henkilöiden salaisia elämiä.

Jo pelkästään lehtileikkeiden runsauden vuoksi tutkimustehtäväni on ollut haastava, mutta koen sen lopulta olleen kuitenkin palkitseva. Sain huomata kuinka monipuolisesti ”Salatut elämät” –sarjasta on mediassa kirjoiteltu. Aloittaessani tutkimusta en osannut odottaa mitään näin laajaa kirjoa lehtikirjoittelussa. Mikään ei ollut valmistanut minua siihen kokemukseen minkälaista oli käydä läpi nuo kaikki kirjoitukset vain muutamassa kuukaudessa. Tämän sekä työkokemukseni pohjalta olen ryhtynyt seuraamaan lehtikirjoittelua aivan uudella silmin.

Materiaalin monipuolisuuden vuoksi on vaikeaa määritellä selkeää lehtien tarjoamaa julkisuuskuvaa sarjasta. ”Salattuja elämiä” käsiteltiin niin moninaisesti jokaisena vuonna, että täysin tarkkoja suuntauksia ei voi näin suppeassa tarkastelussa osoittaa. Tiivistelmäosuudessa esittämäni tulokset ovat lähinnä suuntaa-antavia kuvauksia siitä, mitkä aiheet olivat kyseisinä ajankohtina eniten esillä.

Työssäni on havaittavissa myös lehtikirjoittelun muutoksia. Otantani perusteella jutut näyttävät lyhentyneen kymmenen vuoden aikana. Näyttelijöistä on tullut jutunaiheita sarjan käänteiden rinnalle ja välillä tilallekin. Tutkimassani aineistossa olisi materiaalia myös jatkoselvitykseen esimerkiksi niin, että otantana olisi useampia vuosia. Tällöin tutkimuksellisen lähestymis- ja analyysitavan pitäisi kuitenkin olla tarkempi kuin mihin tämän työn puitteissa on ollut mahdollisuus.

Henkilökohtaisesti olen kokenut tutkimustyön tekemisen hyvin mielenkiintoiseksi. Jo raporttini alkupuolella, työn keskeisissä kysymyksissä, lainasin Grönforsin mainintaa, henkilökohtaisen kiinnostuksen tärkeydestä tutkimusongelmaa valittaessa. Voin todeta tämän pitäneen hyvin paikkansa. Kiinnostukseni aihetta kohtaan auttoi minua etenemään työssäni vastaan tulleista haasteista huolimatta.

LÄHTEET

Aineistolähteet

Ahonen, Marko 2004. Salatut elämät jää salaisuudeksi. Keski-suomalainen 1/2004.

Autio, Milla 2004. Salkkarit ja suosion salaisuus. Helsingin sanomat 25.11.2004, C10.

Asikainen, Merja 2004. Hunks-Samista tulee Salkkareiden vakiokasvo. Ilta-Sanomat 27.1.2004, 21.

Esko Koveron vastine 2008. Seitsemän Päivää 6 / 2008, 11.

Haarala, Paula 2009. Viestintävirasto tutkii kohujakson. Ilta-Sanomat 5.6.2009, 27.

Halonen, Irma-Kaarina 2005. Suomalaiskouluissa porno arkikäytössä. Helsingin sanomat 22.9.2005.

Hellman, Heikki 2000. Teatteri vastaan televisio. Helsingin sanomat 10.2.2000.

Helstelä, Mira 2000. Nuorten seksitiedot rappiolla. Uutislehti 100 17.2.2000.

Hietala, Veijo 1999. Me keski-ikäiset mediapopulistit. Helsingin sanomat 22.11.1999.

Hietala, Veijo 2009. Tirkistely on terapiaa. Ilta-Sanomat 3/2009, TV-liite 45.

Jaakkonen, Pasi 1999. Johannes Virolainen tuohtui uuden sarjan sänkytöuhuille. Ilta-Sanomat 26.1.1999.

Janhunen, Ilkka 2008. Sehän on Salkkari-Ismo. Seitsemän Päivää 5 / 2008, 51.

Jokelainen, Jarkko 1998. Kotimaista saippuaopperaa joka arkipäivään. Helsingin Sanomat 16.10.1998.

Kajava, Jukka 2004. Tuhannesti katsottua saippuaa. Helsingin sanomat 26.11.2004, D13.

Kaukonen, Hertta-Mari 2004. Salkkarit matkivat Kaunareita. Ilta-Sanomat 25.10.2004.

Kaukonen, Martta 2008. Avustajien Salatut elämät. TV-Maailma 23.-29.2.2008.

Kojonen, Veli 2004. Joukokin jätti sarjan. OHO-lehti 6 / 2004, 18 - 19.

Kontkanen, Minna 2004. Viisi salattua vuotta. TV-Maailma 17.-23.1.2004, 6 - 7.

Kontkanen, Minna 2004. Sannamaija, uuden veren tuoja. TV-Maailma 10.-23.4.2004.

Kontturi, Mikko 2005. Tv-hahmolle muistokukkia Pursimiehen kadulle. Helsingin sanomat 17.3.2005.

Kormilainen, Mikko 2004. Näin asuvat salkkaritähdet. Katso 6. - 12.5.2004, 26 - 27.

Laaksonen, Susanna 1999. Rikollinen vastaa Salatuista elämästä. Helsingin Sanomat 21.9.1999.

Launonen, Samuli 2008. Olohuoneet valppaaksi. Aamulehti 8.4.2008, 30.

Lehtiö, Karri 2009. Katsojat järkyttyivät. Iltalehti 2.6.2009, 3.

Lehtiö, Karri 2009. Useita kuolee. Iltalehti 12.8.2009, 26.

Leinonen, Pauliina 2008. Salatut elämät vei identiteetin. Ilta-Sanomat 29.1.2008, 28.

Meriluoto, Erkki 2004. Särmää Salkkareihin. Iltalehti 9.12.2004.

Niemelä, Mikko 2009. Viihdettä tulee nyt kaikilta kanavilta. Helsingin sanomat 20.4.2009, C1.

Nyytäjä, Outi 1999. Joku on ammittava. Helsingin Sanomat 11.9.1999.

Nyytäjä, Outi 1999. Hyvä on hyvä ja sellaisena pysyy. Helsingin sanomat 25.9.1999.

Pikku G 2004. Varo Salkkareiden vaikutusta. Ilta-Sanomat 20.5.2004, TV-liite 7.

Pokkinen, Jorma 1999. Tavallisuutta tarvitaan. Aamulehti 13.2.1999.

Pouta, Hellevi 2005. Kyyneleitä Kanarialla. Apu-lehti 4.3.2005, 28-33.

Rautiainen, Henna 1998. Suomalaista saippuaa. Me Naiset 16.10.1998.

Ruotsalainen, Anne 2005. Salkkarit yllyttää isyystestiin. Ilta-Sanomat 13.10.2005, 14.

Räikkä, Jyrki 2009. Yle lipeää saippuaan. Helsingin sanomat 21.4.2009.

Salatuille elämille viisi tv-lisävuotta 2009. Helsingin sanomat 19.8.2009, C1.

Salatut elämät kerää katsojat 2009. Helsingin sanomat 16.9.2009, D9.

Seppälä, Aila 2004. Salatut elämät täytti viisi vuotta. Iltalehti 27.1.2004, 23.

Skilda världar på finska i Januari 1998. Hufvudstadsbladet 16.10.1998.

Sjöblom, Petri 1999. Mutkikkaat ihmissuhteet hallitsevat Huvilakatua. Helsingin Sanomat 14.1.1999.

Tienhaara, Hilikka 1999. Sarita Harma valvoo salaisuuksia. Iltalehti 27.2.1999, B 16.

Tienhaara, Hilikka 2008. He ovat Salkkareiden suursuosikit. Iltalehti 26.1.2008, 22 - 23.

Timonen, Kaarina 1999. Sadan miljoonan saippuasarja nielaisee MTV3:n ohjelmarahat. Ilta-Sanomat 19.1.1999.

Tuominen, Tanja 1999. Salatut elämät haukkaa liian ison palan. Hämeen Sanomat 27.1.1999.

Tötterman, Tiina 2008. Jarmo Koski ja Salatut elämät. Kodin Kuvalehti 8.5.2008, 146.

Ukkola, Sanna 2000. Edistääkö Salatut elämät huumeiden käyttöä? Ilta-Sanomat 9.3.2000.

Ukkola, Sanna 2000. Pitäisikö Salatut elämät kieltää? Ilta-Sanomat 11.3.2000.

Vahtera, Tiina 2000. Katso heitä lapsesi kanssa! Ilta-Sanomat 17.3.2000.

Viikon katsotuimmat tv-ohjelmat. Viikko 9 (1.-7.3.1999) 1999. Ilta-Sanomat 9.3.1999.

Wirtavuori, Sanna 2005. Yhteinen suru. TV-Maailma 8.4.2005, 3.

Väkevä, Valtteri 2008. Omituiset elämät. Helsingin sanomat 15.8.2008, Nyt-viikkoliite 22.

Vermilä, Eerika 2010. Vastaava tuottaja. FremantleMedia Finland Oy, Helsinki. Haastattelu, 9.3.2010.

Karhulahti, Lassi 2009. Työharjoittelupäiväkirja 19.1. - 15.5.2009. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, Tornio.

Teorialähteet

Gee, James Paul 2005. An Introduction to Discourse Analysis: Theory and Method. Routledge, London.

Grönfors, Martti 1985. Kvalitatiiviset kenttätutkimusmenetelmät. WSOY, Juva.

Kuutti, Heikki 2006. Uusi mediasanasto. Atena, Jyväskylä.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2002. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä.

Valtonen, Sanna 1998. Teoksessa Kantola, A. & Moring, I. & Väliaverronen, E. 1998. Media-analyysi, Tekstistä tulkintaan. Tammer-Paino Oy, Tampere.

Muut lähteet

Jyväskylän yliopisto 2010. Luettu ja tallennettu 14.2.2010

<https://www.jyu.fi/hum/laitokset/viesti/tutk_julk/opinnaytteet/jou/progradut>

Lamb, Ellen Clair 2007. Luettu ja tallennettu 19.2.2010

<<http://answergirlnet.blogspot.com/2007/05/what-does-grip-on-movie-do.html>>

Telia infomedia interactive AB 1996. Luettu ja tallennettu 19.2.2010.

<<http://www.passagen.se/aktorer/tv4/skilda/genvagen/genvagen.html>>

Network Ten 2010. Luettu ja tallennettu 19.2.2010. <<http://ten.com.au/>>